

[Ellinger.]

ham til, hvis han ikke vil synke til Bunds i Gæld, at vige bort fra Idealerne. Han gør den sørgelige Erfaring, at jo bedre Kunst, Indhold saavel som Fremførelse, desto ringere er Besøget. Og faar han rigtig Held med sig, sker det ofte i Musernes Fraværelse, ikke altid, men ofte.

Ved dette Lovforslags Behandling, hvor der er sagt mange skønne Ord om Kunsten, gaar man imidlertid ud fra, at jo bedre Kunst det kongelige Teater byder, desto bedre fyldes Teatrets Kasse. Ja, gid det var saa vel og var saadan altid. Det erkendes af Personer, der har rettet skarp Kritik mod det kongelige Teater, at det de sidste Aar bedre har tilfredsstillet de kunstneriske Krav. Samtidig er imidlertid Forestillingsindtægten faldet og Statstilskuddet til Teatret steget. Det er Udslag af den Mentalitet, der i Øjeblikket er, og som vi maa haabe paa ændres. Man har her talt, som om dette Lovforslag tog Sigte paa at højne og befæste Teatrets kunstneriske Niveau. Det er dog vist bedre at komme ned paa Jorden igen og sige det, som Sagen virkelig er. Lovforslaget optager fra den gamle Teaterlov, at Teatret skal opføre de bedste dramatiske Arbejder, saavel af ældre som af yngre, navnlig danske, Forfattere og Komponister. Mere staar der ikke, og mere kan der neppe staa. Om, hvad der er det bedste, hersker der for øvrigt ret forskellige Meninger, ikke alene blandt de lærde, som vi har set det i denne Tid, men ogsaa blandt de læge. Nej, Lovforslagets Indhold er ikke af særlig kunstnerisk Natur, det tager fremfor alt Sigte paa de økonomiske Forhold. Det siger i kort Begreb: som Forholdene ligger for Rigsdagen, er det en Kendsgerning, at Staten vil have Tilskuddet til det kongelige Teater sat ned, væsentligt ned, og Muligheden herfor frembyder sig ved Tilvebringelsen af et Skuespilhus Nr. 2 som vedtaget i Forfjor. Rundt regnet gaar Ministerens Forslag ud paa, at Tilskuddet skal nedsættes med 800 000 Kr., og dette Beløb skal indkomme ved det nye Skuespilhus.

Dette nye Skuespilhus har 1 200 Siddepladser, og der regnes med ca. 220 Spilleaftener i Sæsonen. Der skal altsaa være solgt hver Aften for 3 600 Kr., det vil sige 3 Kr. pr. Siddeplads. Regner man med, og det gør man, men det er skønsmæssigt, at gennemsnitlig er tre Fjerdedele af Pladserne solgt, saa skal den gennemsnitlige Biletpris være 4 Kr.; dertil kommer saa 20 pCt. i Forlystelsesskat og 25 Ø. til Gar-

deroben. Fripladserne, hvoraf der altid er en Del uundgaaelige, maa saa indgaa i den ubesatte Fjerdedel, man regner med. Man gaar altsaa ud fra, at det mindre Teater i Gennemsnit pr. Aften skal give meget nær det samme, som det store Teater har givet i sidste Sæson. Dette er 60 pCt. af det Beløb, der vilde være indkommet, hvis Teatret var udsolgt til ordinær Pris. Jeg er jo ikke sagkyndig paa dette Omraade, men at Fordringerne er meget stramme, det er der vist ingen Tvivl om. Til Sammenligning skal jeg anføre, at Folketeatret, der ogsaa har 1 200 Pladser, allerhøjest kan give 3 600 Kr. i Indtægt, men da skal Teatret være helt udsolgt til forhøjet Pris, og dette forekommer praktisk talt aldrig. Man maa regne med ordinære Priser, og et meget heldigt Salg har fundet Sted, naar Teatret er udsolgt til ordinær Pris. Og dær er den gennemsnitlige Biletpris 2 Kr. 50 Ø. Jeg siger altsaa: det er stramme Fordringer, man stiller til den fremtidige Økonomi, men saa stiller man jo yderligere Krav til Ledelsen. Noget nyt Personale, haade et kunstnerisk og administrativt, Kontrol, Rengøring o. s. v., maa der naturligvis til.

Dernæst har man stillet Kapellet i Ud-sigt, at det skal have noget højere Lønninger, og dem skal den nye Ledelse udrede. Hvad det resulterer i, ved jo ingen. Jeg nævner blot her, at det hele Kapel i Øjeblikket koster ca. 360 000 Kr. aarlig.

Endvidere skal der svares 100 000 Kr. i aarlig Leje til Statsradiofonien. Henimod Halvdelen deraf kan maaske dækkes af Garderoibeindtægten.

Saa kræver man lavere Biletpriser — det ærede Medlem, som nylig talte, var jo stærkt inde derpaa. Ja, hvis dette gav Teatret større Indtægt, saa vilde Teatret, der jo helst ser fuldt Hus altid, vel have foretaget denne Forandring tidligere. Jeg maa formode, at dette Spørgsmaal har været Genstand for Forhandlinger med Ministeriet, og at man er kommet til det Resultat, at Teatret vilde lide Tab derved. Men hvis det er saadan, at Teatret gør dette, og stiller man den Fordring til Teatret, at det gennem lavere Priser skaffer dem, man kalder de brede Lag af Befolkningen, Adgang til det, saa maa det offentlige selvfølgelig betale.

Desuden har man med ikke saa ringe Styrke krævet Provsbesøg af Turneer fra det kongelige Teater. Ja, saa virkelighedsfjern har man været i Folketingsudvalget med Hensyn til denne Sag, at man har ønsket — men man maatte jo frafalde